

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับมหภาค

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในหลากหลายหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศ และสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำ

เทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประมุขมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมืองในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตใน

ทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลผลิตและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้นและเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและการคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความ

เหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบัน และบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านของการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมายระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถชี้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาชาติในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้ง

ภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และ

มีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ฉบับทบทวนใหม่ (รอบปี ๒๕๖๐)

วิสัยทัศน์

“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

คำนิยาม วิสัยทัศน์ ความหมาย

ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ ข้าวคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP มีคุณลักษณะเด่นตามสายพันธุ์หอมมะลิและมีมาตรฐานความปลอดภัย

การท่องเที่ยวได้มาตรฐานสากล แหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาทั้งตัวแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานกรมการท่องเที่ยวและมาตรฐานโลก

การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล ด้านศุลกากรชายแดนมีสิ่งอำนวยความสะดวกและมีระเบียบพิธีนำเข้าส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานโลก

พันธกิจ

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิ คุณภาพดี

๒. พัฒนาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจการค้า ชายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียน

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูปเพิ่มช่องทางการตลาดทั้งใน และต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการการมีส่วนร่วม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว

๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๓. มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๔. อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป้าหมายรวม ๔ ปี ขยายตัว ร้อยละ ๘
๕. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
๖. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาดเป้าประสงค์

๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP
๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูป ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด เป้าหมาย รวม ๔ ปี ร้อยละ ๘
๓. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๔. สร้างและพัฒนาตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มี ศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๒. อัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๓.๕๕
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
- เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
- ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้า ชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

- เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการเศรษฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
- ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า
- เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

- เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
- การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งออก (Logistics) เพื่อสนับสนุนธุรกิจการค้า
- เสริมสร้างศักยภาพและความร่วมมือภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน
- พัฒนาด้านการค้าชายแดนให้มีมาตรฐานรองรับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
- พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงานและความสามารถในการแข่งขัน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

- พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
- ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
- ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
- ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพ แก่ประชาชน
- ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมาย ในระบอบประชาธิปไตย

๗. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
๙. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน
๑๐. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๑. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
๑๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
๑๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๑๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
๑๕. อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่
๓. โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้อง กับบริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น
๔. ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
๕. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ
๖. ประชาชนมีความรู้ ปรัชญา อุดมการณ์ สิทธิและหน้าที่ ของตนเองในระบอบประชาธิปไตย
๗. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรัพยากร ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคม และกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน
๙. ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น
๑๑. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
๑๒. อุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพ ได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิต การบริหาร การตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๓. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๔. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะ ผู้รับผิดชอบ และการใช้สอยร่วมกันของประชาชน
๑๕. มีการจัดระบบการเรียนรู้ เผยแพร่ สืบทอด และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางที่ ๑ วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน
- แนวทางที่ ๓ พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- แนวทางที่ ๔ ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับการพัฒนาขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
- แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษา สุขภาพประชาชน
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

- แนวทางที่ ๑ บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน
- แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมาย แก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๓ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม
- แนวทางที่ ๔ สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
- แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- แนวทางที่ ๑ บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยความร่วมมือของชุมชน
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยความร่วมมือของชุมชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดภัย
- แนวทางที่ ๔ จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- แนวทางที่ ๑ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- แนวทางที่ ๒ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน
- แนวทางที่ ๓ จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยความร่วมมือของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๓ พัฒนาเครื่องมือ เครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะกิจกรรม/โครงการที่ควรบรรจุในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. โครงการขุดลอก ห้วย หนอง และแหล่งน้ำสาธารณะ

๒. โครงการขยายเขตบริการไฟฟ้า ประปา

๓. โครงการวางระบบระบายน้ำของชุมชน/เมือง

๔. ก่อสร้าง/ซ่อมแซม ถนนสายหลักเชื่อมระหว่างตำบล

๕. พัฒนาระบบชลประทาน/พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคในชุมชน

๖. การวางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน

๗. การจัดให้มีระบบคมนาคมที่ได้มาตรฐานเดินทางได้สะดวกปลอดภัย

๘. สนับสนุนการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการอุปโภค-บริโภค และการเกษตรในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ/การรวมกลุ่มอาชีพ แก่เกษตรกร

๒. ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓. ส่งเสริมศูนย์พัฒนาสุขภาพประชาชนด้วยเครื่องออกกำลังกายประจำตำบล

๔. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรแก่เกษตรกร

๕. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าชุมชน

๖. พัฒนาระบบสาธารณสุขโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑. จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๒. เพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อป.พร.)

๓. จัดตั้งอาสาสมัครเฝ้าระวังยาเสพติดประจำชุมชน

๔. จัดระเบียบชุมชนสังคมให้มีความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่รอบๆ แหล่งท่องเที่ยว

๔. ตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวประจำตำบล

๕. เพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการนักท่องเที่ยว

๖. อบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/พัฒนาบุคลากรท้องถิ่นด้านงานส่งเสริมการท่องเที่ยว

๗. การจัดระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

๘. ส่งเสริมการลงทุนพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่

๙. ส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. จัดหาแหล่งกำจัดขยะ บ่อกำจัดขยะที่ถูกสุขลักษณะ
๒. โครงการธนาคารขยะและระบบการจัดการขยะ
๓. ส่งเสริมการป้องกันและกำจัดยุงลาย
๔. ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์และกำจัดวัชพืชในพื้นที่สาธารณะ
๕. พัฒนาเมืองเก่าให้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของชุมชน
๖. โครงการประกวดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดการสิ่งแวดล้อมดีเด่นประจำปี
๗. ส่งเสริมการก่อสร้างฝายน้ำล้นให้เพียงพอและทั่วถึง
๘. โครงการจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักรกล ในการจัดเก็บและกำจัดขยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. อนุรักษ์ ส่งเสริมประเพณีของท้องถิ่น
๒. ตั้งศูนย์การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. การสร้างแหล่งเรียนรู้และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ปรับปรุงระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน
๒. พัฒนาคูภาพชีวิตพนักงานส่วนท้องถิ่น
๓. พัฒนาสิ่งแวดล้อมการทำงานในสำนักงานให้น่าอยู่
๔. จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. โครงการพัฒนาบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจพอเพียง

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาคูภาพชีวิต สร้างงานสร้างรายได้ ชุมชนเข้มแข็ง สะอาดและปลอดภัย ใส่ใจการศึกษา รู้คุณค่าสิ่งแวดล้อม รักษาไว้ซึ่งประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้วยการพัฒนามตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ระบบสาธารณสุขปึกค สาธารณูปการ การคมนาคมขนส่งมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง
๒. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพสร้างงาน เพิ่มรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิตและดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้ได้รับบริการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึงเป็นหมู่บ้านปลอดภัยเสพติด
๓. ประชาชนมีความสามัคคี สามารถป้องกันและรับมือจากสาธารณภัยต่าง ๆ ได้ ปัญหาเสพติดและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนลดลง
๔. ประชาชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ของอำเภอ
๕. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น
๖. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในวันสำคัญทางศาสนาและร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟู รักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
๗. อบต.มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพิ่มมากขึ้น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านต่างๆที่อบต.จัดให้มีขึ้นในแต่ละปี
๒. จำนวนประชาชนในเขตอบต.มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกีฬาเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับอบต.เพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการอย่างทั่วถึงทุกคน
๔. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นและพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๕. จำนวนครัวเรือนในตำบลเมืองเดชสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น
๖. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
๗. ปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง
๘. อบต.เมืองเดชมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. เส้นทางคมนาคมและระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐
๒. ครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้และมีไฟฟ้าสาธารณะทั่วถึง ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนครัวเรือนในพื้นที่
๓. ครัวเรือนมีน้ำใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนครัวเรือนในพื้นที่
๔. ประชาชนในเขต อบต.มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกีฬาเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๕. จำนวนผู้สูงอายุ คนพิการและประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับอบต.เพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการอย่างทั่วถึงทุกคน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
๖. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นปีละ ๒ กลุ่ม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นและพึ่งตนเองได้มากขึ้น

๗. จำนวนครัวเรือนในตำบลเมืองเดชสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ครัวเรือนต่อปี
๘. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ร้อยละ ๘๐
๙. ปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๑๐. ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับคะแนน ๙๐ คะแนน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมและระบบระบายน้ำให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยง
๒. พัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาภาคการเกษตรและการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและทำการเกษตร
๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส
๖. ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน
๗. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มองค์กรภาคประชาชนให้มีความเข้มแข็ง
๘. ป้องกันเกี่ยวกับปัญหาเสพติด
๙. สนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๑๐. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและสร้างเครือข่าย ประชาธิปไตย
๑๑. อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๒. อนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๓. ส่งเสริมให้ประชาชนนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
๑๔. พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง
๑๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๖. พัฒนาศูนย์ราชการและระบบการบริหารจัดการองค์กร
๑๗. พัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ มีความปลอดภัย โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อความสะดวก รวดเร็วและรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสำคัญทางศาสนา อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. กำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างมีระบบและมีความยั่งยืน
๕. อบต.มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเดช มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	ยุทธศาสตร์จังหวัด อุบลราชธานี	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช
ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์	การส่งเสริมการค้าและการลงทุน	พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๑. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๒. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ๒. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๓. การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ	การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต	ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การจัดทำทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์	การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้านความมั่นคง	การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน	การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	การจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	ด้านการส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน
ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย	๑. การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง ๒. การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลลัพธ์	๑. การส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต ๒. การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชน ผู้นำชุมชนมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- เมือง้องการบริหารส่วนตำบลที่พร้อมจะให้บริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีสถาบันการเงิน กองทุนหมู่บ้าน มีกลุ่มอาชีพต่างๆ
- ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการพัฒนา
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน

๒. จุดอ่อน (W : Weakness)

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสับสนขาดความชัดเจน
- องค์การบริหารส่วนตำบล มีงบประมาณจำกัดทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาที่วางไว้
- การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ
- เป็นสังคม ชุมชน กิ่งเมืองไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร รายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่คือรายได้จากการเกษตร ซึ่งประสบปัญหาความไม่แน่นอนของกลไกตลาด

๓. โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดอุบลราชธานีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการตามแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
- มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ
- นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น โดยการสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแลและความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น
- รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๔. อุปสรรค (T : Threat)

- นโยบายรัฐบาลไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นบางเรื่องต้องชะงัก
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ ห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
- การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วน เนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนงบประมาณที่มีจำกัด

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

- ๑.๑ ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไป-มา เพิ่มมากขึ้น
- ๑.๒ ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด
- ๑.๓ รางระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันทำให้น้ำขังเป็นบางจุด
- ๑.๔ แหล่งน้ำการเกษตรไม่พอเพียงในช่วงฤดูแล้งและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคและยังไม่ได้มาตรฐาน

๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

- ๒.๑ การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐานและขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน
- ๒.๒ เด็ก เยาวชน ติดเกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติดและตั้งครุฑก่อนวัยอันควร
- ๒.๓ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพของตัวเอง
- ๒.๔ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็งและขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
- ๒.๕ ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ เนื่องจากต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง

๓. ด้านการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะในชุมชน
- ๓.๒ ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๔.๑ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีถูกสังคมสมัยใหม่ค่อยๆเปลี่ยนแปลงไปและไม่ค่อยมีผู้สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. ด้านการส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน

- ๕.๑ การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้
- ๕.๒ เกิดสาธารณภัยขึ้นบ่อยครั้งทำให้ทรัพย์สินของประชาชนได้รับความเสียหาย

๖. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๖.๑ ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง
- ๖.๒ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

๑. เกิดภัยธรรมชาติ (ภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง) การระบาดของพืชและศัตรูพืช
 ๒. ความห่างไกลของพื้นที่ทำให้การบริหารงานล่าช้า
 ๓. อบต. มีรายได้น้อย จัดเก็บภาษีได้น้อย
 ๔. อุปสรรคในการพัฒนาท้องถิ่นมีมากขึ้นเนื่องจากเกิดการขยายตัวของชุมชน
 ๕. ขาดงบประมาณในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่**

๒.๗ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวงาม เป็นการกำหนดทิศทางในการพัฒนา ระยะ ๕ ปีภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาคม เพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนา ที่ทำให้การดำรงชีวิตของ ประชาชนมีความสุข มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้จะบรรลุตามเป้าหมายได้ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจ จากทุก ๆ ฝ่าย ในการที่จะนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างมีระบบ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หลักการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม(SWOT Analysis)

การจะได้มาซึ่งกลยุทธ์จำเป็นต้องทำการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และภาวะคุกคาม (Threat) หรือที่เรียกว่า SWOT Analysis อีกนัยหนึ่งคือการวิเคราะห์ปัจจัย ภายในและภายนอกองค์กรเพื่อกำหนดฐานะตำแหน่งและแนวทางดำเนินการที่เหมาะสมกับสภาพข้อเท็จจริง หลักการและประเด็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกมีดังนี้

๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร

เป็นการวิเคราะห์สภาพความเป็นจริงขององค์กรว่ามีปัจจัยอะไรเป็นจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) เพื่อชี้ให้เห็นว่าในการดำเนินงานต่างๆจะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงไรจะมีปัญหา หรือไม่เพื่อจะได้หาแนวทางป้องกันแก้ไขต่อไป

๑. จุดแข็ง(Strength) คือส่วนที่ดีส่วนที่องค์กรทำได้ดีส่วนที่เป็นความเข้มแข็งขององค์กร ส่วนที่เป็นความสามารถพิเศษขององค์กรชื่อเสียงภาพลักษณ์ขององค์กรเช่นภาคเอกชนพนักงานมีความรู้ทักษะ และความสามารถพิเศษบางด้านฐานะการเงินดีมีความสามารถในการเพิ่มทุนความสามารถในการสร้าง ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆประสิทธิภาพและความทันสมัยของโรงงานประชาชนชื่นชมองค์กรนิยมผลิตภัณฑ์และการ บริการจุดแข็งของส่วนภาคราชการเช่นหน่วยงานได้รับงบประมาณมากตามที่ต้องการผู้บริหารได้รับความ ไว้วางใจจากนักการเมืองมีระบบการบริหารที่ดีข้าราชการมีความรู้สูงมีหัวก้าวหน้ามีความสามารถบริหารงาน โครงการได้สำเร็จทำงานเป็นทีมปรับบทบาทได้ดีเป็นต้น

๒. จุดอ่อน(Weakness) คือส่วนที่ไม่ดีส่วนที่ถ่วงส่วนที่ล่าช้าทำให้องค์กรเสียหายส่วนที่ทำให้ ภาพลักษณ์องค์กรเสียหายซึ่งจะมีลักษณะตรงข้ามกับจุดแข็งเช่นภาคเอกชนพนักงานขาดความรู้ความ ชำนาญบางเรื่องฐานะการเงินไม่ดีเครื่องจักรล้าสมัยกระบวนการผลิตสินค้าไม่ทันสมัยรูปแบบและคุณภาพ สินค้าไม่ดีไม่ได้รับความนิยมจุดอ่อนภาคราชการได้แก่ขาดการสนับสนุนจากนักการเมืองข้าราชการมีความรู้ ความสามารถจำกัดเครื่องมือระบบงานล้าสมัย

การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งขององค์กรจะช่วยบ่งบอกถึงขีดความสามารถขององค์กรช่วยให้เห็น ขีดจำกัดเกี่ยวกับทรัพยากรและทักษะที่มีอยู่ในการดำเนินการต่างๆซึ่งจำเป็นต้องเตรียมแก้ไขข้อจำกัดและใช้ จุดแข็งให้เกิดประโยชน์มากที่สุดในเรื่องนี้หน่วยงานอาจจัดทำสรุปข้อสังเกตเกี่ยวกับผลงานความสำเร็จและ ความสามารถต่างๆตามลำดับเหตุการณ์ก็จะช่วยให้มองเห็นภาพและเข้าใจศักยภาพของหน่วยงานได้ถูกต้อง ชัดเจนขึ้นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กรจะเป็นสิ่งที่ชี้ว่าหน่วยงานมีศักยภาพมีความสามารถในการจะ เริ่ม ดำเนินการโครงการใหม่ๆโดยหน่วยงานมีโอกาสจะพบกับความสำเร็จมากน้อยเพียงใดและมีแนวทางแก้ไข ปัญหาอย่างไรซึ่งอาจนำหลักเกณฑ์

การวิเคราะห์ด้วยปัจจัย ๗'S McKinsey มาวิเคราะห์ปัจจัย ๗'S McKinsey มีที่มาจากบริษัทให้ คำปรึกษาชื่อ McKinsey ได้กำหนดทฤษฎี ๗'S Framework ในปีค.ศ. ๑๙๗๗ เรียกกันว่า McKinsey ๗'S Framework ได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดทางการบริหารงานขององค์กรเอกชนในประเทศสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่นรวมกันจนกลายเป็นกรอบการวิเคราะห์ ๗'S ประกอบด้วยปัจจัยด้านโครงสร้าง (Structure) ระบบ

(Systems) กลยุทธ์ (Strategy) บุคลากร (Staff)รูปแบบการบริหาร (Style) ทักษะ (Skills) และค่านิยมร่วม (Shared Value) เป็นกรอบที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของหน่วยงานโดยเชื่อว่าประสิทธิภาพของหน่วยงานขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้ง ๗ ประการซึ่งมีสาระสำคัญของแต่ละปัจจัยดังนี้

๑. โครงสร้างองค์กร(Structure) คือการพิจารณาถึงความเหมาะสมของโครงสร้างองค์กรว่ามีจุดอ่อนอย่างไร

๒. กลยุทธ์ของหน่วยงาน(Strategy) คือการพิจารณากิจกรรมหรือการดำเนินงานต่างๆภายในหน่วยงานที่ได้มีการวางแผนไว้เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร

๓. ระบบในการดำเนินงานของหน่วยงาน(Systems) คือระบบหรือขั้นตอนการดำเนินงานภายในหน่วยงานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่ช่วยให้หน่วยงานสามารถดำเนินไปได้เช่นระบบด้านงบประมาณระบบบัญชีระบบการฝึกอบรมระบบการติดต่อสื่อสารระบบการบริหารงานทั่วไป เป็นต้น

๔. แบบแผนหรือพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง(Style) หมายถึงบุคลิกภาพและภาวะผู้นำของผู้บริหารระดับสูง

๕. สมาชิกในหน่วยงาน(Staff) คือการพิจารณาถึงแบบแผนและพฤติกรรมต่างๆที่องค์กรแสดงและปฏิบัติต่อพนักงานภายในหน่วยงานและคุณภาพของสมาชิกองค์กร

๖. ความรู้และความสามารถขององค์กร(Skills) คือสิ่งที่องค์กรสามารถทำได้ดีกว่าองค์กรอื่นๆเช่นความสามารถและทักษะขององค์กรในการให้บริการลูกค้าความสามารถในการวิจัยและพัฒนาความสามารถด้านการตลาดความสามารถด้านการเงิน

๗. ค่านิยมร่วมกันของสมาชิกในองค์กร(Shared Value) คือความคาดหวังขององค์กรแนวคิดพื้นฐานขององค์กรและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในองค์กร

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในโลกยุคโลกาภิวัตน์การติดต่อสื่อสารสะดวกรวดเร็วสิ่งแวดล้อมต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐและบริษัทเอกชนอย่างกว้างขวางเช่นการเปลี่ยนแปลงของตลาดหุ้นในต่างประเทศการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่รวดเร็วการเคลื่อนย้ายเงินทุนจำนวนมากศาลอย่างรวดเร็วย่อมจะมีผลต่อสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรจะช่วยให้การวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามBartol and Martin (๑๙๙๑ : ๗๘ - ๙๐) ได้จำแนกสิ่งแวดล้อมเป็น ๒ ระดับคือ

๑. สิ่งแวดล้อมมหภาคหรือสิ่งแวดล้อมทั่วไป เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อระบบสังคมองค์กรประกอบของสิ่งแวดล้อมนี้คือ

- ๑) ระบบเทคโนโลยีมีผลต่อกระบวนการผลิตและการเกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ
- ๒) ระบบเศรษฐกิจโลกกระบวนการผลิตการค้าการเคลื่อนย้ายแหล่งเงินทุน
- ๓) การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยภาวะเศรษฐกิจถดถอยจะมีผลต่อทุกประเทศ
- ๔) ระบบการเมือง - กฎหมายเสถียรภาพของรัฐบาลและการออกกฎหมายควบคุมการเงินการผลิตและสิ่งแวดล้อม
- ๕) ระบบสังคมวัฒนธรรมการเปลี่ยนแปลงทางประชากรและวัฒนธรรมความเป็นอยู่
- ๖) ระบบบริษัทข้ามชาติและการแข่งขันการร่วมทุนและบทบาทของบริษัทข้ามชาติต่อระบบเศรษฐกิจ

สิ่งแวดล้อมดังกล่าวมีผลต่อองค์กรอย่างกว้างขวางองค์กรไม่มีพลังอำนาจที่จะแก้ไขได้โดยตรง

๒. สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับงานเป็นสิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กรที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ สิ่งแวดล้อมเหล่านี้ได้แก่

- ๑) ลูกค้าผู้ที่ซื้อสินค้าและใช้บริการซึ่งมีความต้องการสนนียมและอำนาจซื้อต่างกัน
 - ๒) คู่แข่งผู้ที่ทำธุรกิจประเภทเดียวกัน
 - ๓) ผู้จัดส่งวัตถุดิบผู้จัดหาทรัพยากรเช่นวัตถุดิบผลิตภัณฑ์ให้บริษัท
 - ๔) ลูกจ้างพนักงานที่มีความรู้ความสามารถทำงานได้
 - ๕) หน่วยงานรัฐองค์กรที่กำกับควบคุมตรวจสอบบริษัทให้ปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับงาน
- เป็นสิ่งที่ยองค์กรสามารถแก้ไขได้ง่ายกว่าการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม (SWOT Analysis) ในส่วนของปัจจัยภายนอกประกอบด้วย ๒ ส่วนได้แก่

๑. โอกาส(Opportunity) หมายถึงปัจจัยหรือสภาพการณ์ที่จะทำให้เกิดการได้เปรียบได้ประโยชน์หรือช่องทางที่ทำให้ดำเนินธุรกิจใหม่ๆเช่นถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลงก็เป็นโอกาสสำหรับการลงทุนขยายกิจการการให้สิทธิพิเศษเรื่องภาษีก็เป็นโอกาสสำหรับการทำธุรกิจการเปิดตลาดใหม่ๆซึ่งมีกำลังซื้ออยู่มากอย่างเช่นประเทศจีนย่อมเป็นโอกาสที่ดีสำหรับการลงทุนเป็นต้น

๒. ภาวะคุกคาม(Threats) หมายถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดการเสียเปรียบการเสียประโยชน์เสียสิทธิซึ่งอาจนำไปสู่การได้กำไรน้อยลงหรือขาดทุนในภาคเอกชนเช่นการลดภาษีนำเข้าสินค้าต่างประเทศทำให้ผู้ผลิตสินค้าในประเทศขายสินค้าได้น้อยลงเพราะราคาสินค้าต่างประเทศใกล้เคียงกันบริษัทอาจต้องลดราคาสินค้าลงมาเพื่อดึงดูดผู้ซื้อแต่จะได้กำไรน้อยลงส่วนภาคราชการภาวะคุกคามได้แก่การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลที่ลดความสำคัญของหน่วยงานการยุบเลิกส่วนราชการการลดอัตราค่าจ้างการตัดงบประมาณจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

๓. อุปสรรค (Threat)

๑. เกิดภัยธรรมชาติ (ภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง) การระบาดของโรคของพืชและศัตรูพืช
๒. ความห่างไกลของพื้นที่ทำให้การบริหารงานล่าช้า
๓. อดต. มีรายได้น้อย จัดเก็บภาษีได้น้อย
๔. อุปสรรคในการพัฒนาท้องถิ่นมีมากขึ้นเนื่องจากเกิดการขยายตัวของชุมชน
๕. ขาดงบประมาณในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

๑.๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐) ทบทวนใหม่ (รอบปี ๖๐)

วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็ง เมืองน่าอยู่ เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ”

ค่านิยม วิสัยทัศน์ ความหมาย

ชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนสุขภาพดี มีการศึกษา อาชีพรายได้ บนวิถีพอเพียง มีความมั่นคง ในชีวิตและทรัพย์สิน มีความแข็งแกร่งทางประเพณีและวัฒนธรรม และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน

เมื่อนำอยู่ จังหวัดอุบลราชธานีเป็นเมืองที่ประชาชนอยู่ด้วยความสุข สะดวกสบาย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดีมีงานทำ มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสังคมสงบสุข

เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยว ช่องทางการค้า และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยจังหวัดอุบลราชธานี มีภูมิประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง ๒ ประเทศ คือ สปป.ลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา รวมทั้งยังมี เส้นทางเชื่อมโยงกับเวียดนามและจีนซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประเทศที่มี ศักยภาพและความต้องการสินค้าจากประเทศไทยสูง รวมทั้งการเข้ามา ท่องเที่ยวในประเทศไทย

การเกษตรมีศักยภาพ การผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดมีประสิทธิภาพ (ability) และมีคุณภาพ ตามมาตรฐาน (Quality Standard) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้เศรษฐกิจ ของจังหวัด

พันธกิจ

๑. ยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาศักยภาพการผลิตด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้านจัดการสุขภาพที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชากรที่ได้รับความศึกษาถึงระดับขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๐
๓. ร้อยละของประชาชนที่ได้เข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนาและวัฒนธรรม เป้าหมาย ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๖๐
๔. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐
๕. ร้อยละของรายได้เฉลี่ยของประชากรที่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๖๐
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้นำธรรมมาภิบาล เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน
๒. ส่งเสริมการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
๓. ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม
๔. รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ มูลค่าการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เป้าหมาย ร้อยละ ๖ ในปี ๒๕๖๐
๒. มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมาย ร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการโลจิสติกส์(Logistics)เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
๓. พัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ๔. ส่งเสริมการเปิดตลาด และพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร

เป้าประสงค์ที่ ๑ ข้าวหอมมะลิและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้รับการเพิ่มศักยภาพการผลิต

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๔๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐
๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิ ต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรฯ เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐
๓. จำนวนผลผลิตมันสำปะหลังเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๓,๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐
๔. จำนวนผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๒๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๒ ปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตรได้รับการบริหารให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุม

ตัวชี้วัด

๕. จำนวนพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น เป้าหมาย จำนวน ๒๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๓ เกษตรกร/ชุมชนเกษตรมีความเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด

๖. ร้อยละของครัวเรือนเกษตรกร/ชุมชนเกษตรกลุ่มเป้าหมาย ที่มีการพัฒนาการเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป้าหมาย ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๔ ผลผลิตทางเกษตรกรรมมีการจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่า

ตัวชี้วัด

๗. มูลค่าของสินค้าเกษตรที่ได้รับการแปรรูป/แปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าในระดับกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์/วิสาหกิจ/ชุมชน เป้าหมาย ๕๖๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวคุณภาพและได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ
๓. พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรดินและน้ำ

๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. พัฒนาและส่งเสริมการปศุสัตว์และการประมง
๖. พัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและบูรณาการ **ตัวชี้วัด**

๑. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐
๒. ร้อยละของ อปท./ภาคราชการ/องค์กรภาคประชาชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐
๓. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดได้ เป้าหมาย ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๖๐
๔. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ เป้าหมาย ร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม
๓. บริหารจัดการด้านพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

เป้าประสงค์ พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย คน หมู่บ้านและชุมชน มีภูมิคุ้มกันและความพร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของ องค์กรทุกภาคส่วน และประชาชนในพื้นที่

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนหมู่บ้านและชุมชนชายแดน ที่ได้รับการพัฒนาเป็นหมู่บ้าน และชุมชนเข้มแข็ง เป้าหมาย ๓๐๘ หมู่บ้าน ในปี ๒๕๖๐
๒. ร้อยละของหมู่บ้านและชุมชน ที่ปฏิบัติงานด้านความมั่นคง เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพคนชุมชน และพื้นที่เพื่อความมั่นคง
๒. ผนึกกำลังทุก ภาคส่วนเพื่อเสริม สร้างความมั่นคง
๓. พัฒนาความร่วมมือ เพื่อเสริมความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

เป้าประสงค์ที่ ๑ ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของผู้รับบริการที่พึงพอใจในการบริการของหน่วยงานไม่ต่ำกว่า ๘๕ ต่อปี
๒. ร้อยละของเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ที่ได้รับการตอบสนองและดำเนินการภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ ของจังหวัด เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๒ จังหวัดอุบลราชธานีมีระบบการ บริหารงานภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๑. ร้อยละของบุคลากรภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะ เป้าหมายร้อยละ ๓๕ ในปี ๒๕๖๐

๒. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
๒. พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

“ชุมชนเข้มแข็ง เมืองน่าอยู่ มีประตูกการค้าและการท่องเที่ยวสู่เพื่อนบ้าน การเกษตรมีศักยภาพ”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ การพัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจนโดยกำหนดแผนงาน ดังนี้
 - แผนงานพัฒนาสังคมและเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน
 - แผนงานสร้างเสริมสุขภาพและควบคุมโรค
 - แผนงานส่งเสริมอาชีพสร้างรายได้ ฝึกออาชีพ
- ๑.๒ การส่งเสริมการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้
 - แผนงานส่งเสริมการศึกษาและแหล่งการเรียนรู้
 - แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษา
 - แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการอุดมศึกษา
- ๑.๓ ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้
 - แผนงานส่งเสริมสนับสนุนงานด้านศาสนาและวัฒนธรรม
- ๑.๔ รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้
 - แผนงานเสริมสร้างความปลอดภัย
 - แผนงานป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

- ๑.๕ การพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อรองรับ AEC
 - แผนงานพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อรองรับAEC

๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ เชื่อมโยงและขยายช่องทางการตลาด สินค้าและบริการของจังหวัดโดยกำหนดแผนงานดังนี้
 - แผนงานพัฒนาความร่วมมือทางการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
- ๒.๒ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการทุกระดับเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยกำหนดแผนงาน ดังนี้
 - แผนงานส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ OTOP เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและSMES
 - แผนงานเสริมสร้างผู้ประกอบการและการลงทุนอุตสาหกรรมภูมิภาค
- ๒.๓ ยกระดับการผลิตและการบริการให้ได้มาตรฐานสากล โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้
 - แผนงานเสริมสร้างผู้ประกอบการและการลงทุนอุตสาหกรรมภูมิภาค

๒.๔ สร้างพันธมิตรการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศโดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

- แผนงานพัฒนาความร่วมมือทางการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๒.๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (LOGISTICS) เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

- แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐานเอื้อต่อการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

๒.๖ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

- แผนงานส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

๒.๗ พัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๓. การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาและส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษและข้าวหอมมะลินิรภัย โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

- แผนงานพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษ
- แผนงานพัฒนาการตลาดข้าวหอมมะลิปลอดภัยจากสารพิษ

๓.๒ การพัฒนาและส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยกำหนดแผนงานดังนี้

- แผนงานพัฒนาการผลิตและการตลาดพืชเศรษฐกิจ
- แผนงานพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร

๓.๓ การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรดินและน้ำ โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

- แผนงานพัฒนาทรัพยากรดินและน้ำ
- แผนงานการพัฒนาและส่งเสริมการปศุสัตว์และการประมง
- แผนงานพัฒนาและส่งเสริมปศุสัตว์
- แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการประมง

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพอ

๓.๕ การพัฒนาการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

- แผนงานพัฒนาการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

- แผนงานพัฒนาและจัดการผังเมืองโดยศึกษาและอบรมการพัฒนาผังเมืองและการบริหารจัดการผังเมือง
- แผนงานจัดระเบียบที่ดินทำกิน ที่อาศัยและพัฒนาศักยภาพสินทรัพย์โดยการออกเอกสารสิทธิ์เกี่ยวกับที่ดิน
- แผนงานพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมโดยการสร้างจิตสำนึก พัฒนาเครือข่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะมูลฝอย

๔.๒ การแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม โดยกำหนดงาน ดังนี้

- แผนงานการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม โดยศึกษาการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม การพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำการบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค และพัฒนาศักยภาพ

ระบบเตือนภัย ป้องกันภัยแล้ง และน้ำท่วม

๔.๓ การบริหารจัดการเรื่องพลังงาน โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

- แผนงานการบริหารจัดการด้านพลังงานในระดับชุมชนพัฒนาความรู้ ความเข้าใจด้านพลังงาน การพัฒนาศักยภาพด้านพลังงานและการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน
- แผนงานพัฒนาพลังงานทดแทนจากขยะมูลฝอย

๔.๔ การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับประชาคมอาเซียน

- แผนงานเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรองรับประชาคม อาเซียน

๕. การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

- แผนงานการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมั่นคง
- แผนงานการประสานความร่วมมือและจัดตั้งเครือข่ายด้านความมั่นคงในระหว่างภาครัฐกับ ภาครัฐ และภาครัฐกับประชาชน

๖. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานจังหวัด โดยกำหนดแผนงาน ดังนี้

- แผนงานการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและสถานที่ราชการ
- แผนงานพัฒนาศักยภาพของบุคลากร
- แผนงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
- แผนงานภายใต้ภาวะวิกฤติ

ภารกิจหลักในการพัฒนา

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ มีสุขภาพอนามัยที่ดี และอยู่ใน สิ่งแวดล้อมที่ดี
๒. เป็นเมืองน่าอยู่ ปลอดภัย สภาพแวดล้อมดี ประชาสังคมเข้มแข็ง
๓. เป็นแหล่งผลิตสินค้าด้านการเกษตรที่มีศักยภาพ ปลอดภัยจากสารพิษมีการแปรรูปเพิ่มมูลค่าข้าว หอมมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น
๔. เป็นประตูการค้า เป็นจุดเชื่อมต่อการคมนาคม ทางอากาศ ทางถนน การท่องเที่ยวเกี่ยวกับ ประเทศเพื่อนบ้านและเป็นพันธมิตรที่ดีต่อกัน

๑.๔ วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด (จ.อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)

“ ประชาชนสังคมเข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิต ข้าวหอมมะลิ สินค้าเกษตร มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและเป็น พันธมิตรกับประเทศเพื่อนบ้าน ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้สูงขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง เมืองน่าอยู่
๒. ผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิจากกลุ่มจังหวัดมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ปลอดภัยจากสารพิษ
๓. สินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการแปรรูป
๔. เป็นประตู (Gate Way X) การค้า การคมนาคม และการท่องเที่ยว เชื่อมต่อประเทศเพื่อน บ้าน
๕. การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
๖. การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

๑.๕ นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

๑. นโยบายด้านการบริหาร

๑. ปฏิรูปพัฒนาระบบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลบัวงามเพื่อให้เป็นหน่วยงานสามารถในการที่จะช่วยแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. สนับสนุนส่งเสริมพัฒนาบุคลากร ให้มีจิตสำนึกและความตระหนักรู้ในการให้ความสะดวก
๓. ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่บนพื้นฐานของความเป็นกันเอง สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สมควร
๔. เปิดโอกาสและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม
๕. สนับสนุน และส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและหน่วยงานอื่นเพื่อส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของประชาชน

๒. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ถนน ไฟฟ้า ตลอดจนสภาพแวดล้อมให้เกิดความสมดุลต่อความมั่นคงในการดำรงชีวิตและทรัพย์สิน
๒. ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน ไฟฟ้า เพื่อการเกษตรโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของชุมชน
๓. ให้ความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมการก่อสร้างดูแลถนน และสิ่งก่อสร้างอื่นใดให้ได้ดีและมีคุณภาพ

๓. นโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๑. พัฒนาระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอย วิธีการจัดเก็บขยะมูลฝอย ตลอดจนการดูแลรักษาความสะอาด ถนน และคลองระบายน้ำ รวมถึงภูมิทัศน์ข้างถนน อย่างถูกวิธีบนพื้นฐานความเหมาะสมของชุมชน
๒. สนับสนุนส่งเสริมการดูแล และการจัดรูปแบบ ระเบียบ รวมถึงการรักษาความสะอาดของตลาดสดให้เป็นตลาดที่น่าซื้อ
๓. ให้อาสาสมัครทุกประเภทเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำหน้าที่เป็นการบริการแบบเพื่อจิตอาสาให้เกิดผลดีต่อชุมชนอย่างภาคภูมิใจ
๔. ส่งเสริมการป้องกันโรคระบาดสัตว์และพืชผลทางการเกษตรอย่างต่อเนื่อง
๕. เพิ่มประสิทธิภาพของอาสาสมัครเพื่อให้เกิดคุณภาพในการทำงานให้เดประโยชน์ต่อชุมชน

๔. นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

๑. สนับสนุน ส่งเสริม กลุ่มอาชีพ ต่างๆ ของชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีหลักการตลาดตามเศรษฐกิจพอเพียง
๒. เพิ่มทักษะประกอบอาชีพต่างๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน
๓. ร่วมพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ ก้าวไปสู่การเป็นรัฐวิสาหกิจชุมชน
๔. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์และรายได้

๕. นโยบายด้านสังคม

๑. สนับสนุนส่งเสริม และให้ความสำคัญ ในการเอาใจใส่ ดูแลประชาชนในชุมชน ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา ทั้งนี้ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความพึงพอใจในความเป็นอยู่
๒. พัฒนาการจ่ายเงินสงเคราะห์ทุกประการ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้รับ
๓. สนับสนุน ส่งเสริมผู้สูงอายุป่วยฉุกเฉินผู้พิการผู้สูงอายุฉุกเฉิน ผู้ป่วยทั่วไปให้ได้รับการดูแล รวมถึงความสะดวกในการรับบริการ
๔. สนับสนุน ส่งเสริม ด้านนันทนาการออกกำลังกาย ด้านดนตรี ด้านกีฬา แก่ประชาชนทุก โดยคำนึงถึงความสามัคคีเป็นหลัก

๖. นโยบายด้านการศึกษา

๑. สนับสนุน ส่งเสริมประชาชนให้ได้รับการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตั้งแต่เริ่มต้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๒. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๓. ส่งเสริม สนับสนุนพร้อมกับการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมองค์ความรู้ครบ กระบวนการทักษะในสถานศึกษาตามความเหมาะสมและเป็นไปได้

๗. นโยบายศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม

๑. ส่งเสริมกิจกรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี รวมถึงการทำนุ บำรุงวัฒนธรรม
๒. ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกให้เกิดคุณธรรม จริยธรรมรวมถึงการจัดกิจกรรมในศาสนาสถานให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ

๓. ส่งเสริม สนับสนุน พื้นฟูกิจกรรม เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีที่ดั่งงามของท้องถิ่น

๘. นโยบายด้านการรักษาความสงบและความปลอดภัยของชุมชน

๑. ปฏิรูป พัฒนาศูนย์อพพร. องค์การบริหารส่วนตำบลวังงาม ให้สามารถบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ให้เหมาะสม เพื่อระงับและบรรเทาสาธารณภัยได้อย่างไร และมีประสิทธิภาพ

๓. ส่งเสริมศักยภาพสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนให้ได้รับความรู้ความสามารถถึงวิธีการบรรเทาป้องกันภัยต่างๆ

๔. จัดสวัสดิการเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ขวัญกำลังใจ แก่สมาชิกอาสาสมัครรวมถึงผู้ตามคำสั่ง หรือมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

๕. ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด วิสัยทัศน์

**“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีชุมชนเข้มแข็งเป็นประตูการค้าการท่องเที่ยว
การเกษตรมีศักยภาพมีการพัฒนาอย่างสมดุลยั่งยืนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”
พันธกิจ**

๑. พัฒนาระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน

๒. ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพแก่ประชาชน

๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกันการดูแลและการรักษาสุขภาพแก่ประชาชน

๖. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิหน้าที่ตามกฎหมายในระบอบประชาธิปไตย

๗. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๘. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน

๙. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน

๑๐. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๑๑. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

๑๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม

๑๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๑๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

๑๕. อนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่

๓. โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับบริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น

๔. ครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง

๕. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ

๖. ประชาชนมีความรู้ปรัชญาอุดมการณ์สิทธิและหน้าที่ของตนเองในระบอบประชาธิปไตย

๗. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูลทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคมและกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน
๙. ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น
๑๑. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
๑๒. อุตสาหกรรมขนาดเล็กกลุ่มอาชีพได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้การผลิตการบริหารการตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกชั้นตอน
๑๓. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกชั้นตอน
๑๔. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะผู้รับผิดชอบและการใช้สอยร่วมกันของประชาชน
๑๕. มีการจัดระบบการเรียนรู้เผยแพร่สื่อบทและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาคูณภาพชีวิต สร้างงานสร้างรายได้ ชุมชนเข้มแข็ง สะอาดและปลอดภัย ใส่ใจการศึกษา รู้คุณค่าสิ่งแวดล้อม รักษาไว้ซึ่งประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้วยการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช

๑. จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่
๒. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ
๓. ให้มีการบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
๔. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
๕. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ศาสนา ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมอันดีของตำบล
๖. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
๗. คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. ส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๙. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล
๑๐. พัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

